

ประโยค ป.ธ. ๔

แปล มคธเป็นไทย

สอบ วันที่

๒๕๖

๑ เตปี เปตา อปี นาม อชช ลภายยามาติ ปุพฺพณฺญาติสมรํ สกขรสณฺญา อาคนฺตวา
 ตีโรกฺขาทาทีสุ อฏฺฐสู อีสสามจฺจริยผลํ อนุวณฺตอ อปฺเปกฺจเจ ทีฆมสฺสเสถสณฺการวทนา
 ลีถิลพฺรณฺทวิลมฺพมานกิสฺนรฺสกาฬกฺงคปจฺจจฺจกา ตตฺถ ตตฺถ ฐฺปิถวณฺทาททพฺพตฺตลรฺกฺษสทีสา
 อปฺเปกฺจเจ ปิปาสาธาณินิมฺมถเนน อุทรโต อฏฺฐาย มุขโต วินิจฺจรณฺตตาย อคฺคิชาลา
 ปริศฺยหฺมานสรฺรวิรา อปฺเปกฺจเจ สฺฐิจิลาธมฺมตตฺถกณฺฐพิลตตาย ปพฺพตการกฺจฺจิตาย จ ลทฺธาปิ ปานโกชนํ
 ยาวทตฺถํ ภูมฺมุชิตํ อสมตฺถตตาย ชุปฺปิปาสรสโต อณฺญํ รสมวิณฺทมานา อปฺเปกฺจเจ
 อณฺญมณฺญสฺส อณฺญเณสํ วา สตฺตทานํ ปฏฺินนคณฺทปปีฬกฺมุขา ปคฺขริตรฺรทฺธิรฺพพฺพลิกาที ลทฺธา
 อมตฺมิว สายมานา ฯ สตฺถา ตถา อกาลิ ยถา เต สพฺเพ ว อติวีย ทฺททฺทลิกวิรูปฺภยานกสรฺรวิรา
 รมฺโณ ปากฺกา อเหตุํ ฯ ราชา ทกฺขิณฺทกํ เทนฺโต อิทํ เม ญฺาตีนํ โหตุติ อฺทฺทลิตี ฯ ตํขณฺณญฺเวย
 เตสํ เปตานํ ปทฺมสณฺจณฺนา โปกฺขรณฺนิโย นินฺพพฺตตีสุ ฯ เต ตตฺถ นหาตฺวา จ ปิวิตฺวา จ
 ปฏฺิปปสฺสทฺททกิลมถปิปาสา สฺวณฺณวณฺณนา ชาตา ฯ ราชา ยาคฺชชชกโกชนานิ ทตฺวา อฺทฺทลิตี ฯ
 ตํ ขณฺณญฺเวย เตสํ ทิพฺพยาคฺชชชกโกชนานิ นินฺพพฺตตีสุ ฯ เต ตานิ ปริภุชิตฺวา ปิณฺนทฺริยา
 อเหตุํ ฯ ราชา วตฺถเสนาสนานิ ทตฺวา อฺทฺทลิตี ฯ เตสํ ทิพฺพวตฺถยานปฺปาสาทปจฺจตฺถรณ-
 เสยฺยาทิลงฺการวิชัย นินฺพพฺตตา ฯ สจ เตสํ สมปฺตติ ยถา สพฺพา ว ปากฺกา โหติ ตถา
 สตฺถา อธิฏฺฐาติ ฯ ราชา ตํ ทิสฺวา อติวีย อตฺตมโน อโหสิ ฯ อถ สตฺถา ภูตฺตาวี รมฺโณ
 อนุเมทนํ กโรนฺโต เปตานํ อาคนฺตวา ตตฺถ ตตฺถ ฐฺติถาวํ ทสฺเสนฺโต ปฺลฺมํ คาถมาท

ตีโรกฺขาทาทีสุ ติฏฺฐนฺติ	สนฺธิลึงฺฆาฏฺเฐสุ จ
ทวารพาหาสุ ติฏฺฐนฺติ	อาคนฺตวาน สกํ ฆรณฺติ ฯ

ตตฺถ ตีโรกฺขาทาทีสุติ เคหปฺปาการกฺทฺททานํ ปรมฺภาเคสุ พหิฏฺฐาเนสุ ติฏฺฐนฺติ ฐฺานํ
 กปฺเปนฺติ ฯ สนฺธิลึงฺฆาฏฺเฐสุติ เอตฺถ สนฺธิโยติ จตฺกโกณฺรจฺจโย วุจฺจนฺติ ฆรณฺนริทิตฺติสนฺธิ-
 อาโลกสนฺธิโย จาปิ ลึงฺฆาฏฺเฐสุติ ตีโกณฺรจฺจจฺจ ฯ ทวารพาหาสุติ นครทวารฆรทวารานํ พาหา
 นิสฺสลาย ติฏฺฐนฺติ ฯ สกํ ฆรณฺติ เอตฺถ สกํ ฆรํ นาม ปุพฺพณฺญาติสมรมฺปิ อตฺตโน สามีกาเวณ
 อชฺชวาทตฺถปุพฺพํ ฆรณฺปิ ตทฺทกมฺปิ ฯ ยสฺมา เต สกขรสณฺญา อาคจฺจนฺติ ตสฺมา เอวมาท ฯ

เตปี เปตา อปี นาม อชช ลภยยามาติ ปุพพญญาติฆริ สกขรสนญาย อาคนตวา
ติโรกุกุฑาทีสุ อฏฐุสุ อีสสามจกรียผล์ อนุฆวนตอ อปเปกจเจ ที่มสสุเกสนุการวหนา
ลิติลพจนวิลมพมานกิสพฐกาฟักงคปจจุงคา ตตถ ตตถ ฐปีตวนทาหทตตตลฐกขลสิสา
อปเปกจเจ ปีปาสารณินิมมถเนน อุทรโต อฏฐาย มุขโต วินิจจรุตาย อคคิชาลาย
ปริทยหมานลรีรา อปเปกจเจ สฐิสิขานมตตกถฐพิลิตาย ปพพตการกจจิตาย จ ลทฐาปี
ปานโฆนั ยาวทตถั ภูณชิตุ อสมตถตตาย ชุปีปาสรสโต อญญั

เปรตแม่เหล่านั้หวังว่า "วันนี้ พวกเราฟังได้ (อะไร ๆ) บ้างเป็นแน่" ดังนี้แล้ว
มาสู่เรือนแห่งญาติในกาลก่อน ด้วยสำคัญว่าเรือนของตน ได้ยื่นอยู่ ณ ที่ทั้งหลายมีภายนอก
ฝาเป็นต้น, เปรตเหล่านั้ เสวยผลแห่งความริษยาและความตระหนี่อยู่ บางพวกมีหนวดและ
ผมรุ่มร่ามมีหน้าดำ มีเส้นเอ็นหย่อน และอวัยวะใหญ่หน่อยห้อยย้อย ผอม ทياب และดำ
เหมือนกับต้นตาลที่ถูกไฟป่าไหม้แล้วตั้งอยู่ ณ ที่นั้น ๆ, บางพวกมีศีรษะอันเปลวเพลิงตั้งขึ้น
แต่ท้อง เพราะการสืแห่งไม้สีไฟคือความระหายแล้วแลบออกจากปากเฝ้าอยู่, บางพวก **ไม่ได้**
รสอย่างอื่น (นอก) จากรสคือความหิวระหาย เพราะแม่ได้ (น้ำและโภชนะ) แล้ว ก็เป็นผู้ไม่
สามารถบริโภคน้ำและโภชนะได้ตามต้องการ เพราะความที่ตนเป็นผู้มีช่องคอประมาถเท่า
ปลายเข็มและเพราะเป็นผู้มีท้องมีอาการคุดกุกเขา,

รสมวิหุทมานา อปเปกัจเจ อญญมญญสุส อญญสุ วา สตุตถานํ ปฏินฺนคณฺหปิฟกมุขา
 ปคฺขริตฺรหิรปุพฺพลสิกาที ลทฺธา อมตฺมิว สายมานา ฯ สตุถา ตถา อกาลิ ยถา เต สฟฺเพ ว
 อติวีย ทฺพฺพลสิวิรูปรายานกสิริรา รมฺโณ ปากฺกฺวา อหฺลฺสุ ฯ ราชา ทกฺขิโณทกํ เทนฺโต อิทํ เม
 ญาตีเน โหตุติ อุกฺทิสฺสิ ฯ ตํขณฺณญฺเวว เตสํ เปตานํ ปทุมสญฺจนฺนา โปกฺขรณฺนิโย นิพฺพตฺตีสฺสุ ฯ
 เต ตตฺถ นหาตฺวา จ ปิวิตฺวา จ ปฏิปฺปสฺสทฺรทฺรณฺนิลลปิปาสา สุวณฺณวณฺณนา ชาตา ฯ ราชา
 ยาคฺชชฺชกโฆชนานิ ทตฺวา อุกฺทิสฺสิ ฯ ตํ ขณฺณญฺเวว เตสํ ทิพฺพยาคฺชชฺชกโฆชนานิ นิพฺพตฺตีสฺสุ ฯ
 เต ตานิ ปริภุชฺชิตฺวา ปีนฺนหฺริยา อหฺลฺสุ ฯ ราชา วตฺถเสนาสนานิ ทตฺวา อุกฺทิสฺสิ ฯ เตสํ
 ทิพฺพวตฺถยานปฺปาสาทปฺปจฺจตฺถรณฺเสยฺยาทิลองฺการวิธโย นิพฺพตฺตา ฯ

บางพวก ได้ของสกปรกมีเลือด หนอง และไขข้อเป็นอาทิ อันไหลออกจากปาก (แผล) ฝีและ
 ต่อมซึ่งแตกแล้วของกันและกันหรือของสัตว์เหล่าอื่น ลืมเลี้ยวอยู่ปานดั่งน้ำอมฤตฯ พระศาสดา
 ได้ทรงทำโดยประการที่ปรตเหล่านั้นทั้งหมด ซึ่งมีรูปอันแปลก ไม่น่าดู และมีสรีระอันน่ากลัว
 อย่างยิ่ง ได้ปรากฏแล้วแต่พระราชฯ พระราชา เมื่อจะถวายทักษิโณทก ทรงอุทิศว่า "ขอทาน
 นี้จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า" ฯ ในขณะนั้นเอง สระโบกขรณีที่ดาบาชด้วยปทุมชาติ
 บังเกิดเพื่อปรตเหล่านั้นแล้ว ฯ ปรตเหล่านั้น อาบและดื่ม (น้ำ) ในสระโบกขรณีนั้น
 มีความกระวนกระวายความลำบากและความระหยาบระงับแล้ว มีวรรณะเพียงดังทองคำ ฯ
 พระราชา ถวายยาของเคี้ยวและของบริโภคทั้งหลายแล้วทรงอุทิศให้ (อีก) ฯ ยาของเคี้ยว
 และของบริโภคทั้งหลายอันเป็นทิพย์ บังเกิดเพื่อปรตเหล่านั้นในขณะนั้นเหมือนกัน ฯ ปรต
 เหล่านั้นบริโภคอาหารวัตถุมียาเป็นต้นเหล่านั้นแล้ว ได้มีอินทรีย์กระปรี่กระเปร่าแล้ว ฯ
 พระราชา ถวายผ้าและเสนาสนะแล้ว ทรงอุทิศให้ (อีก) ฯ เครื่องอลังการวิธีทั้งหลายมีผ้า ยาน
 ปราสาท ผ้าปูนอน และที่นอนอันเป็นทิพย์เป็นต้น บังเกิดเพื่อปรตเหล่านั้นแล้ว ฯ

จาปี สิงฆาฏโกติ ติโกณรรจฺจมา ฯ ทวารพาหาสูติ นครทวารธรรทวารานํ พาหา นิสฺสาย ติฏฺฐนฺติ ฯ
สกํ ฆรฺนฺติ เอตฺถ สกํ ฆรํ นาม ปุพฺพญฺญาติฆรฺมปี อตฺตโน สามิกฺภาเวน อชฺฌวาทตฺถปุพฺพ
ฆรฺมปี ตทฺถยฺมปี ฯ ยสฺมา เต สกฺฆรฺสญฺญาय อาคจฺจนฺติ ตสฺมา เอวมาห ฯ

ตรอกมีมุม ๓ ชื่อว่า สิงฆาฏก ฯ บทว่า ทวารพาหาสู ความว่า ยืนฟังพาหาประตูพระนครและ
ประตูเรือน (หลวง) ฯ เรือนของญาติในกาลก่อนก็ดี เรือนที่เคยอยู่อาศัยมาแล้วด้วยความที่
ตนเป็นเจ้าของก็ดี เรือนทั้ง ๒ ประเภทนั้นก็ดี ชื่อว่า เรือนของตนในสองบทว่า สกํ ฆรํ นี้ ฯ
เพราะเหตุที่ปรตเหล่านั้นมาด้วยความสำคัญว่าเรือนของตน ๆ, ฉะนั้น พระองค์จึงตรัสอย่าง
นั้น ฯ